

дъръ капка, и въ засилото на всѣкoi
редъ.

б. Съ голѣмо слово закачватъ са: а) Сѫщитѣ имена, отъ коихъто били късъ
на рѣчта направени; както: Нѣголъ,
Мнтра, Цвѣтко, Видинъ, Драганъ-
новъ, черно Море, Йоанинъ Шиш-
манъ. б.) Имената, които показватъ нѣ-
кое достойнство, именованіето на народи-
тѣ, хората, дѣто исповѣдватъ нѣкои
вѣръ, сѫщитѣ имена на наѣкитѣ; както:
Владыка, Воевода, Кметъ, Гос-
подствомъ, Благаринъ, Търчинъ,
Католикъ, Христіанинъ, Всеобща
Географія, Българска Грамматика и
др. т. к. т.

ГЛАВА ВТОРА.

За раздѣленіето на сричкитѣ.

§. 77. Раздѣленіето на дѣмитѣ въ
срички, за да ги преносимъ отъ единъ
редъ въ другъ, забѣлежваса съ късечкѣ
пражецъ (-), и става по тѣ нареды:

1) Едносричнитѣ дѣми не могатъ да
са преносватъ отъ единый редъ въ другъ